వ్యాపారం

(1983)

గుమ్మందిగి రోడ్డుమీదికి నడిచేడు సూరిబాబు, ఒకవైపు కాళ్ళు నడవనని మొరాయిస్తున్నా మరోవైపు ఆశ ముందుకు పొమ్మని తోస్తోంది.

నాలుగురోజులై యే సంపాదనాలేదు- నాలుగ్గింజలు ఎక్కడో అడిగితెచ్చి అలివేలు వుడకేస్తే తినడం. ఎక్కడెక్కడో తిరిగి యేరాత్రో యిల్లుజేరడం....

ఈరోజు కొత్త బొమ్మ రిలీజైంది. ఎలా లేదన్నా మరో యిరవై రోజులవరకూ తన వ్యాపారం నిరాటంకంగా సాగిపోతుంది. తన అదృష్టం, గురుడిదశ బావుందంటే బొమ్మ హిట్టయిపోయి కూచుం టుంది. తనకు రెండు నెలలపాటు తిండికి ఢోకా వుండదు,

'ఈ బొమ్మలో గురుడిది సూపరేక్షనే. ఏటనుకున్నావో. హిట్టా హిట్టున్నరా? వరసాగ్గా నాలుగుషోలు చూసేస్తారీ కాలేజీ కుర్రోళ్ళు. మదుపెట్టాలేగాని తిరుగుండదు. బాల్కనీ టిక్కెట్టు పాతికవరకూ పోతాది' అంటూ ఆశ చూపించేడు అప్పారావు.

ఆ ఆశతోనే సింహాచలం కొట్లో పది రూపాయలు బదులు తీసుకున్నాడు. మార్నింగ్ షో, మేట్నీ అయ్యేక చూసుకుంటే పదికి పదీ మిగిలేయి.

'బాకీ పదీ నాకాడుంచు. ఆశకంతేటి? రోజులు బాగుండకపోతే యే పోలీసోడి పాలో అవుద్దంతా! అని' బయల్దేరే ముందు పదిరూపా యలు తీసేసుకుంది ఆలివేలు. అలివేలుమాట కాదన్లేడుసూరిబాబు. అమ్మా.అయ్యా పోయాక తోడబుట్టిన అలివేలు ఆ యింటి అదృష్ట దేవత అనుకున్నాడు. అలివేలు అందర్లాటి ఆడపిల్ల కాదు. తెలివైనదీ. ఇంటి గుట్టు బయటపడ కుండా తమ బతుకుల్లోని గతుకుల్ని సరిచేసుకునే గడుసుదనం గలదీనూ-

సరిగ్గా వెంకటప్పయ్యా టీ బడ్డీ ముందు కొచ్చేసరికి సూరిబాబు కాళ్ళు తక్కున ఆగిపోయాయి.

'ఈ భూపెపంచంమీద యాపారం కాందేదీ లేదురా అబ్బీ. పెద్ద, చిన్న.... అంతే తేడా! అన్నీ యాపారాలే. సిసింద్రీలమ్మే దగ్గ ర్నించి సినేమాలు తీసేదాకా అంతా యాపారమే. అందాక ఎందుకూ? యీ బతుకే ఒక యాపారం. పెట్టుబడెట్టి తినకపోనామా బండినడదు. బండి నడకపోతే బతుకుండదు. బలుసాకుతో తిండానికేనా మెతుకుండదు" ఎప్పుడో అప్పారావన్న మాటలు గుర్తొచ్చేయి.

అంచేత టీ బడ్డీలోకి నడిచి ఓ స్ట్రాంగ్ టీ తాగి. ఓ బీడీ అంటించి బయటపడ్డాడు సూరిబాబు.

ఇప్పుడు సూరిబాబు కాళ్ళు నడవనని మొరాయించడంలేదు. ఉత్సాహంగా పురకలేస్తున్నాయి.

0 0 0

ముసలిగుర్రంలాంటి పాతమోటర్ సైకిల్ని బయటపెట్టేదు బంగార్రాజు. ఆయనగారి సతీమణి సుభద్రా కుమారి పురఫ్ సుధారాణి. డ్రస్సింగ్ టేబిల్ ముందు నిల్చుని యింకా యేయే సీసాల్లోని ద్రవాల్ని పూసుకోవాలో ఆలోచిస్తోంది. బంగార్రాజు మాత్రం డ్రాయింగ్ రూం సోఫాలో కూర్చొని సన్నగా తివటలా వున్న పనిపిల్లవంక ఆబగా చూసుకుంటున్నాడు. మధ్య మధ్య వాచీ చూసుకున్నాడు. పనిపిల్ల గది వూడ్చేక యిక కాలం గడవక లోపలికి కేకపెట్టేడు.

'వచ్చే వచ్చే' అంది సుధారాణి అద్దం ముందునించే. అలా అన్నాక పెదాలకు రంగు పూసుకోడం మొదలు పెట్టింది. ఈలోగా బంగార్రాజు బీరువాలోని డైరీతీసి ఏవో ఎడ్రసులు చూసి, దాన్ని మోటర్ సైకిల్ కున్న బాక్సులో భద్రపరచి వచ్చేడు. అప్పటికి సుధారాణి నుదుట తిలకం అమరింది. అన్ని అలంకరణలూ పూర్తయినా ఆమెకు

సంతృప్తి కలగలేదు. వెధవది. ఎన్ని చిట్కాలు చేసిచూసినా ఒళ్ళు తగ్గ టంలేదు. అదీ ఆమె అసంతృప్తికి కారణం.

ఐరావతంలా కదిలివచ్చే భార్యను చూసి నిట్టూర్చేడు బంగా ్రాజు. ఎన్నో ఘనులు నెత్తిమీదున్నా అన్నిట్నీ అవతలపెట్టి భార్య వెనుకబయల్దేరక తప్పలేదు.

అంతఃపురంలోంచి బయటకొచ్చిన రాణీగారు తానెక్కాల్సిన పంచకల్యాణి గుర్రంస్థానే ఒకగాడిద వుండటంచూసి నిట్టూర్చినట్టు నిట్టూర్చింది సుధారాణి. ఆ ముసలి గుర్రంలాంటి మోటర్ సైకిల్‌ను చూసి-ఈ విషయంలో భర్త రాజు కంటె మొండివాడు. కొనగలిగిన స్తోమత వుండే తను మనసు పడినందుకైనా కొత్త స్కూటర్ కొనటం లేదు. ఆ విషయంలో ఆవిడ కోరిక కోరికగానే మిగిలిపోతోంది.

ఐదు నిమిషాలు ఆపసోపాలుపడి కదిలింది బండి. బానపొట్ట రాజుగారు, దిబ్బరాణీగారూ ముసలి గుర్రంమీద ప్రయాణంచేస్తుంటే చూడ్డం ఆ వాడలోని వాళ్ళకి ఎప్పటికీ వింతే!

0 0 0

ఒక్కసారి తను ఆరు జిల్లాలకు అందగాడై పోయినట్టూ, అప్పుడే విడుదలైన సినీమాకి హీరో అయిపోయినట్టూ ఆనందపడి పోయాడు సూరిబాబు. కౌంటర్ తెరిచాక యిచ్చిన మొదటి రెండు బాల్కనీ టిక్కెట్లు తనవే. ఆ టిక్కెట్లు చేతిలో రెపరెపలాడుతూంటే లాటరీలో లక్షలొచ్చినంత సంబరపడిపోయాడు. ఆ వెంటనే జేబులో మిగిలిన చిల్లర పైసల్నిచూసి చిరాకు పడిపోయాడు. పేదవాడి చిరాకు పెదవికే చేటనుకుని అదీ విరమించుకున్నాడు. అయినా ఎవరిమీద చిరాకు పడగలడు?

అయిదో క్లాసు చదువుతూంటే అయ్యా, ఎనిమిదో క్లాసులో అమ్మాపోయి చదువక్కడితో ఆగిపోడానికి కారకులైతే సైకిల్‌షాపులో

పదిరూపాయల జీతానికి పన్లోజేరేడు. పని పెంచినా జీతం పెంచలేదని మానుకున్నాడు. అ తర్వాత అక్కడా ఇక్కడా చిన్న చిన్న పనులెన్నోచేశాడు. వయసు పెరిగింది. ఆలోచన్లూ పెరిగాయి. ధరలు పెరిగాయి. ఇంటిలో ఖర్చులు పెరిగాయి. కానీ పెరగనిది ఒక్క ఆదాయిమే. ఒక రెండు మార్లు చచ్చిపోవాలని కూడ అనుకున్నాడు. కానీ తను చచ్చిపోతే అలివేలు వంటరిదై పోతుంది. ఆనాధయిపోతుంది అనాధైన ఆడపిల్ల యీ దేశంలో పరువుగా సంతోషంగా బతకలేదని తనకు తెల్సు. అంచేత చావాలన్న కోరికను కూడ మనసులోంచి తీసేశాడు.

సరిగ్గా ఆ సమయంలోనే పరిచయమయ్యేడు అప్పారావు. పొట్టిగా యిరవైయేళ్ళ కుర్రాడిలా కన్పించే అప్పారావుకి ముప్పయి అయిదేళ్ళంటే ఎవరూ నమ్మరు. అతని మాటలూ, చేతలూ లోకానుభవం విని తెల్సుకుంటే 'పండిపోయాడు' అనుకోక మానరు.

అప్పారావు తన ఆలోచనా సరళనీ, జీవిత విధానాన్నీ మార్చేసేడు. కష్టించిన వాడికే దేశంలో కూడు దొరకదన్నాడు- సుళువుగా డబ్బు సంపాదించే విధానాలను పది చెప్పేడు. 'చదువు, డబ్బు లేకగాని యీ చిట్కాలన్నిట్నీ కలిపి పుస్తకమే యిస్తె లక్షాధికారినై పోతాను. అలాటి పుస్తకాలను కొనేవాళ్ళు మన దేశంలో చాలమంది వున్నారు' అన్నాడు-

ప్రభుత్వ లాటరీల్లాగే అప్పారావు చిట్కాలు కూడ ఒక్కొక్కప్పుడు పలుకుతూంటాయి. వచ్చిన్నాడు రోజుకి పాతికవరకూ వస్తుంది లేకపోయినా నష్టముండదు.

'ఏటొరే సూరిగా. టీ తాగవేటి?' అంటూ వచ్చేడు అప్పారావు.

"టీ తాగేను. నువ్వుతాగు" అన్నాడు సూరిబాబు.

"అవునూ, ఎన్ని టిక్కెట్లు? రెండా?"

అవునన్నట్లు తలూపేడు సూరిబాబు.

"ఏట్రా నీ బతుకు సల్లారా. బొత్తిగా సన్నకారు యాపారస్తుడవై పోతున్నావ్. పోనీయే బేంక్ కాడో అప్పు దెచ్చుకో లేకపోయావా" అనేసి, బీడీ నోట్లో పెట్టుకుని టీ కొట్లోకి నడిచేడు.

సూరిబాబుకి నవ్వొచ్చింది అప్పారావు మాటలకి. నిజమే సన్నకారు రైతులకీ, వ్యాపారస్తులకీ బేంకీలు అప్పులిస్తాయి. కానీ దానికీ ఎంతో కొంత చేతిది పెట్టుకోవాలి. ఏదో సామెజెప్పినట్టు ఆయనే వుంటే బోడి గుండెందుకూ?

టిక్కెట్లిచ్చే కౌంటర్ ముందు క్యూ కొండచిలువలా ఐదారు చుట్లు చుట్టుకుని నెమ్మదిగా నడుస్తోంది. అక్కడ అక్కడా ఒకరిద్దరు కానిస్టేబుల్సు లైన్లోలేని ఆడవాళ్ళమీద లాఠీ లెత్తుతున్నారు.

సినిమా స్టిల్స్ వున్నవైపు నడిచాడు సూరిబాబు- రంగు రంగుల ఫోటోలు ఎన్నెన్నో సన్నివేశాల్లో-

"గురుడు చాలా పోజుల్లో దిగేడు" హీరోని మెచ్చుకుంటున్నారెవరో. అవి చూస్తూ, అక్కడి మాటలు వింటూంటే తనకి సినిమా చూడాలనిపించింది సూరిబాబుకి. జేబులో టిక్కట్లున్నాయి. చూడాలనే కోరికావుంది. కానీ చూడకుండా చేసే పరిస్థితులే అడ్డు తగుల్తున్నాయి.

నిజానికి తను పరిస్థితుల మూలంగానే దిగజారిపోయాడు. వేశ్యలు చేసే వ్యాపారం కంటే తను చేసే వ్యాపారం హీనమైనది. కానీ బ్రతుకు తెరువుకు మరో మార్గంలేదు- నీతి నిజాయితీలను నిరూపించుకునే అవకాశాలు రాలేదింత వరకూ.

హాలుముందున్న గట్టుమీద కూర్చొని బీడీ అంటించేడు సూరిబాబు. వేశ్యలకీ, పోలీసులకీ చీకటి పడ్డాకనే వ్యాపారం మొదలైనట్టూ స్టేటుగవర్నమెంటోళ్ళకి ఆఫీసయ్యాకనే గిరాకీ పెరిగినట్లూ. తనకీ బుకింగు మూసేకనే మొదలౌతుంది వ్యాపారం.

సూరిబాబు దృష్టి స్త్రీల కౌంటర్‌వైపు పడింది. రోజుల పిల్లల్ని తీసుకొచ్చేది కొందరైతే, నేడా రేపా అన్నట్లుండే ముసలమ్మలు కొందరు- అందరికీ సినిమా మోజే!

సూరిబాబుకి చటుక్కున అలివేలు గుర్తుకొచ్చింది. కొత్తబొమ్మ మొదటిరోజు మొదలాట అంటే ఎంత సంబరపడిపోతుంది. కానీ తమ లాటోళ్ళ కెలా కుదుర్తుంది? ఎప్పుడూ నూకల కరువే! కెరటాలు పోయేదెప్పుడు? సముద్రంలో స్నానం చేసేదెప్పుడు? తమ బతుకులే అలాగున్నాయి.

"ఈ మారెల్లాగైనా మొదలాట బాక్సు టిక్కెట్టు మీద సిన్మా చూపించాలి అలివేలికి" నిశ్చయించుకున్నాడు సూరిబాబు.

వెధవది ప్రాణమున్నంతవరకే యీ యావ, అంతవరకే యీ కోరికలూను, ఆ తర్వాత ఎంత సంపాదించొచ్చేవ్ అని యే యమధరమ రాజూ అడగడు.

మేట్నీ వదిలారు. మందల్లా జనం.

"అబ్బే- డబ్బుల్రావురా. క్లాసు పిక్చరు కోవలో కొచ్చేస్తాది" ఎవరో అంటున్నారు.

క్లాసు పిక్చరంటే డబ్బులొచ్చేసుకోదని అభిప్రాయం. అయినా మంచి నేర్చుకోడానికి క్లాసేటి మాసేటి? అయితే ఒక్కటి మాత్రం నిజం. నికార్సయిన క్లాసు బొమ్మయితే నింపాదిగా నడుస్తాది. ఇంటి కాడ బయల్దేరిన గురువు కొండెక్కాలంటే.... కొండవరకూ నడుస్తూనే వుంటాడు- నడిచీ, నడిచీ చూసేవాళ్ళకే కాళ్ళు నొప్పెట్టేట్లు- అదే మాస్ అయితే గుమ్మంలోంచి కొండమీదకి ఒక్క జంపుచేస్తాడు గురుడు- పదారేళ్ళ పడుచుపిల్లని చంకలో ఏసుక్కుని మరీ! అదేనేమో తేడా.

"ఓర్నీ- ఆ టిక్కెట్లమ్ముతావా ఆనక కూరొండుకు తింటావురా లెగు లెగు-" అదిలించేడు అప్పారావు.

చేసే పనిలో ఉత్సాహం లేనట్టు యిబ్బందిగా కదిలేడు సూరిబాబు.

0 0 0

పెద్ద శబ్దంచేసి తక్కున ఆగింది బంగార్రాజు బండి. సుధారాణి సీటుమీంచి బరువుగా జారి జారిపోతున్న పమిటను ఎగదోసుకుంటూ వయ్యారంగా నిలబడింది. రాజుగారు రథం దిగిన రాజావారిలా అక్కడున్న ఆటోమోబైల్ షాపు లోపలికి వెళ్ళి అక్కడాయనతో యేదో మాట్లాడేడు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో ఆ అద్దాల షోకేస్ లోపల అందమైన కొత్త స్కూటర్‌మీద విహరించి అందమైన జంట ఫోటో ఒకటి రాణీగారి దృష్టి నాకర్షించింది!

"ఎంత బాగుందా స్కూటరూ" అనుకుంది....

"రాకుమారుడిలా అతగాడూ బావున్నాడు" అని కూడ అనుకుంది- ఆ కుర్రాడి నడుం పట్టుకు కూర్చున్న చింపిరి జుత్తు పెళ్ళాంకంటే కాస్త లావుతప్ప తనే విధంగానూ తీసిపోననుకుని సంబర పడింది. ఆ తర్వాత ఆ సంబరాని కర్థంలేదని తెల్సుకుని, అటువంటి స్కూటర్ని కొనని బంగార్రాజుని మనసులోనే తిట్టి పోసుకుంది. అసలు పెళ్ళికిముందే స్కూటరున్న వాడిని చేసుకోవాలనుకునేది సుధారాణి. స్కూటరుకన్నా మోటర్ సైకిలే మిన్న. కావలిస్తే ఆ తర్వాత అవీ కొనిపించుకో- బంగారం లాంటి సంబంధం కాదనకని బంగార్రాజు కేసి కట్టబెట్టేడు తండ్రి.

ఎప్పట్నించో వున్న స్కూటర్ మోజు యిప్పటికీ తీరనేలేదు- పెళ్ళయిన ఆర్నెల్లకి కాబోలు.... పట్టుబట్టి బంగార్రాజుచేత స్కూటర్

బుక్ చేయించింది- డిపోజిట్ అయిదొందలూ తనిచ్చి ఆరువేలు పోతే పోయాయి. అందమైన స్కూటర్ వస్తుందని ఆశపడింది. కానీ ఆ ఆశ ఆనందంకూడ మూడు సినిమాలుగానూ, ఆరు బీచి షికార్లుగానే ముగిసి పోయాయి-

"నువ్వు స్కూటర్ బుక్‌చేసిన వేళ ఎటువంటిదో చూశావా. పద్నాలుగు వేలొచ్చాయి" అన్నాడో రాత్రి బంగార్రాజు. రాణీగార్ని బాహువుల్లో బంధించడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

మొదట అర్థం కాలేదు సుధారాణికి.

"ఆరువేల పెట్టుబడికి లాభంఎనిమిది వేలన్నమాట. తెల్సిందా?" అంటూ బంగార్రాజు తెలియచెప్పేడు.

"అంటే బ్లేకులో...." ఆ మిగిలిన మాటను ఆవిడ నోట రానీయలేదు బంగార్రాజు.

"ఓ అందాల రాణీగారూ. దీపమున్నచోటే చీకటుంటుంది. వెలుగున్నచోటే నీడ వుంటుంది. పగలున్నరోజుకి రాత్రి వుంటుంది. అలాగే యిదీనూ, తప్పులేదు. ఇదీ ఓ వ్యాపారమే" అని నచ్చజెప్పేడు గదిని చీకటిచేసి చీకటి రహస్యాన్ని విప్పేడు.

ఆ నాటినుంచే బంగార్రాజుకి స్కూటర్లమీద మోజు పెరిగింది "పోనీ....యిన్నికొని అమ్మేరు. ఇంతలాభ మొచ్చింది. ఇప్పుడైనా మనమొకటి వుంచేసుకుందామండీ" అంది సుధారాణి ఓరోజు. "రాణీ గారికి స్కూటరెందుకూ. ఏకంగా కారే కొందాం. అందాకా ఆగాలి" అంటూ సర్దిచెప్పేడు బంగార్రాజు.

అంతే! ఆ విషయాన్ని ఆ తర్వాత కదపలేదు సుధారాణి.

ఆటోమోబైల్ షాపులోంచి తిరిగొచ్చిన బంగార్రాజు రాణీగార్ని చూసి బంగారంలాంటి నవ్వోటి నవ్వేడు. దానివిలువ ఎనిమిదివేలు కావొచ్చు. పదివేలుకావొచ్చు.

ఆ ఆనందంలో పాలు పంచుకోడం యిష్టంలేక మూతిముడి చేసింది సుధారాణి.

0 0 0

సూరిబాబు యిబ్బందిగా అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నాడు. బుకింగు క్లోజయిపోయి అప్పుడే అరగంటయింది. తనతోటి వాళ్ళంతా టిక్కెట్లను రెట్టింపు ధరలకు అమ్మేసుకున్నారు. అప్పారావు తన ఆరు టిక్కెట్లూ సునాయాసంగా అమ్మేసి, వచ్చిన రూపాయలు పట్టుకు పోయేడు.

సూరిబాబులో ఆతృత ఎక్కువైంది. అసలే దొంగచాటు వ్యాపారం. అటు హాలు మేనేజరూ, యిటు లాఠీల పోలీసులూ. వీళ్ళ దృష్టిలో పడకుండా బేరం కుదుర్చుకోవాలి. ఆగిన ప్రతిరిక్షా దగ్గరకీ పరుగెత్తుతున్నాడు. 'బాల్కనీ టిక్కెట్లు రెండే వున్నాయి. కావాలా, అంటున్నాడు రహస్యంగా, కొందరికి బేరం కుదరకా. కొందరికి వ్యాపారం నచ్చకా వెళ్ళిపోతున్నారు.

హాల్లో ట్రైలర్స్ మొదలు పెట్టేరు.

లాఠీల పోలీసులుకూడా హాల్లోకి చేరుతున్నారు.

హాలు చుట్టూ కార్లూ, రిక్షాలూ, ఆటోలు, స్కూటర్లూ -

పక్కలో బాంబు పేలినట్లయి, పులిక్కిపడి చూశాడు సూరిబాబు.బంగారాజుగారు బండి ఆపి, బుకింగ్ వంకోమారు చూసి, చుట్టూ చూశాడు సుధారాణి చూపు అక్కడున్న స్కూటర్లవైపు పడింది.

రంగు రంగులవి. పాతవీ...కొత్తనీ

"వాటిల్లో కొన్నయినా తన భర్త అమ్మినవి వుండొచ్చు" అనుకుంది.

"సార్. బాక్సు టిక్కెట్లు కావాలా"

ఆశగా అటువైపు చూశాడు బంగారాజు.

ఎదురుగా సూరిబాబు!

"ఎంత?"

చెప్పేడు సూరిబాబు.

"ఏవిఁటీ. రెట్టింపు ధరే. ఆశకైనా అంతుండాలిరా"

"గడవక చేసుకుంటున్న యాపారం బాబూ. తమలాంటోళ్ళ కెంత" సూరిబాబులోని బింకం సడలిపోతోంది.

"గడవకపోతే కష్టపడి పన్జేసుకోవాలి. మాపీడానికి నాకంటె అమాయకులెవరూ కనబడలేదేంటి. టిక్కెట్టు మీద రూపాయి యిస్తాను అంతే!" అన్నాడు చుట్టూచూస్తూ.

"మూడు గంటల్నించీ లైనుకాసి తీశాం సార్. మా కష్టానికి గిట్టదు" అంటూ వెళ్ళిపోబోయేడు సూరిబాబు.

"మార్కెట్లో పూలూ. పళ్ళూ అమ్మే వ్యాపారుల్లా మీరూ దిగిరాకపోతే ఎలా? కుళ్ళితే పెంట మీద పారబోస్తారుగాని చవగ్గా మాత్రం యివ్వరు వాళ్ళు. ధరపడిపోకూడదు మరి! అలాంటి కట్టు మీకూ వుందేమిటి" అని.ఆ మాటకూ సూరిబాబు దిగి రాకపోవడంచూసి

"వెళ్ళిపోతావేం. ఇలా తే" అంటూ స్కూటర్‌కి స్టాండేసి వచ్చాడు బంగార్రాజు. దొంగలా చుట్టూచూసి మడతపెట్టిన టిక్కెట్లను బంగార్రాజు చేతికందించాడు సూరిబాబు.

సూరిబాబు కిప్పుడు ధైర్యంగా వుంది. జైల్లో వున్న ఆడపిల్లని కాపాడుకున్నట్లు కాపాడు కొచ్చాడు. వాట్ని పోలీసుల కంటపడకుండా టిక్కెట్ల మీద మూడొచ్చినా చాలు ననుకున్నాడు.

దిబ్బరొట్టెలావున్న పర్సును జేబులోంచితీసి నోట్లన్నీ లెక్క పెట్టాడు బంగార్రాజు, అ తర్వాత అన్నీ అరలూ వెదికి అయిదు రూపాయల నోటుతీసి సూరిబాబు చేతిలో వుంచేడు.

'ఇదేటిబాబూ' అన్నాడు సూరిబాబు ఆశ్చర్యంగా.

'ఇస్తాన్రా. ఎక్కడికీ పోను-యాభై నోటుంది నా దగ్గర- మిగిలిన చిల్లర తీసుకొచ్చి పట్టుకుపో." అంటూ హాలువైపు నడిచేడు.

'నాకెక్కడిది బాబూ అంతోటి చిల్లరా. నా టిక్కెట్లు నాకిచ్చీ' అంటూ వెంటపడ్డాడు. సూరిబాబు.

"నిజాయతీలేని బతుకుల్రామీవి. అంచేతే కూడుండదు మీకు. ఈటిక్కెట్లు డబ్బును నువ్వెప్పుడో ఆర్జించి వుంటావుగానీ వెళ్ళి చిల్లర తీసుకొచ్చి డబ్బు పట్టుకుపో—అల్లరి పెడితే అవీ దక్కవు. పోలీసులకప్పజెప్పేస్తా యేవనుకున్నావో" గొంతు పెంచేడు బంగా ర్రాజు.

ఒకపక్క కట్టుకున్న భార్య-మరో పక్క సభ్య సమాజం.

బంగార్రాజు ధైర్యంగా ముందుకు నడిచేడు.

సూరిబాబు వెనక్కు తగ్గేడు. కాళ్ళు తడబడ్డాయి.

'బ్లేక్ మెయిలింగ్' అన్న పదానికి అర్థం తెలియకపోయినా అదంటే ఏంటో చాల సిన్మాల్లో చూశాడు. అటువంటిదే తన పట్ల యిపుడు జరిగిందనీ తెల్సుకున్నాడు.

గుండెల్లోంచి వుబికిన దుఃఖం కళ్ళల్లోంచి తన్ను కొచ్చింది సూరిబాబుకి.

తను చేస్తున్న వ్యాపారం తప్పే-కానీ యీ ఆకలీ పేదరికం ఎలా తీరేది? ఇలా గొప్పోడి దగ్గర బీదోడు తరతరాలుగా ఓడిపోతూనే వున్నాడు. మరి దీనికి అంతేదీ?

సూరిబాబు బుర్రలో ఎన్నెన్నో ఆలోచనలు!

హాల్లో తెరమీద బొమ్మలు కలుదుల్తున్నాయి.

తెరలు తెరలుగా చీకటి లోకం మీదికి జారుతోంది.

రోడ్డుమీద జనప్రవాహం కదిలిపోతూనేవుంది.

* * *

కలిమిలో పుట్టిన బంగార్రాజుగారి శ్రీమతికి కొత్త స్కూటర్ మోజు తీరలేదు.

లేమిలో పుట్టిన సూరిబాబు చెల్లెలికి మొదటాట సినిమా మోజు తీరలేదు.

కలిమిలేములనే ఒడ్లను ఒరుసుకుంటూ బ్లేకు వ్యాపారం సాగు తూనే వుంది.